

[Foged.]

lønmodtagerens situation — vil herved blive endnu mere afhængig af lovgivningsmagten end tidligere.

Lad mig på ny fastslå, at kildeskat ikke er nogen skattereform, men en opkrævningsreform, og at den enkelte skatteyder ikke ved indførelse af en sådan skatteordning slipper én eneste øre billigere i skat, tværtimod.

Jeg har netop læst en artikel i bladet Navigatør af 9. september 1965, og her anføres, at man ud fra erfaring om sømandsskatteordningen, der er en kildeskat, kommer til denne konklusion — jeg beder om tilfaldelse til et citat —:

„Sømandsskatteordningen, der teoretisk skulle have samme virkning som landskatteordningen, virker tilsyneladende meget hårdere.“

Videre står der:

„... må man dog anse indicierne herfor så vægtige, at spørgsmålet bør granskes nøjere.“

Denne artikel er skrevet af sekretæren i Dansk Styrmandsforening, H. Maindal.

Tilsyneladende er de personer, der allerede har en sådan ordning, altså ikke umiddelbart begejstrede.

Det er ganske interessant at følge, hvilke begrundelser man i øvrigt fremfører i denne vurdering af kildeskat i sammenligning med det, sekretæren i dette tilfælde kalder vor nuværende landskat. Jeg vil gerne have lov til et nyt citat:

„En familie, der har haft en jævnt stigende indkomst, betaler skat af sin indkomst på et tidspunkt, hvor indkomsten er steget. Forudsat skatteprocenten er uændret, bliver skattens andel af indkomsten på betalingstidspunktet altså lavere. Jo stærkere indtægtsstigningen har været, des mere udtalt bliver dette forhold.“

Videre står der:

„Under sømandsskatten er der ikke de samme fordele.“

Tydeligere kan det næsten ikke siges. Fordelen ved kildeskatteordningen er ikke skatteyderens og efter al sandsynlighed ej heller administrationens, men kun finansministerens. Vi vil nøje overveje, på hvilket tidspunkt det er nødvendigt at tiltræde kildeskatteforslaget. På forhånd mener vi

ikke, at systemet er velegnet for danske forhold.

Ninn-Hansen: Der er det særlige i forbindelse med de to regeringsforslag, vi behandler i dag, at der er ingen, der regner med, at de bliver gennemført. Den højtærede finansminister, der har fremsat det ene og det største af forslagene, har tidligere udtalt sig på en måde, så man er klar over, at denne minister ikke mener, at der er nogen muligheder for at gennemføre den tvungne kildeskat. Den højtærede statsminister har udtalt sig på lignende måde, og det ærede medlem hr. Peter Nielsen venter jo heller ikke, at disse forslag bliver gennemført, men er måske lidt mere ked af det end de to ministre, jeg nævnte. I hvert fald fandt det ærede medlem jo som sit partis bådsmænd lejlighed til at lade piben lyde for at kalde nyt mandskab til for at få gennemført kildeskatten.

Det lyder jo godt, og det ærede medlem smiler ved tanken, og det er der måske også andre der gør; hvis der virkelig er en realitet i det, det ærede medlem har sagt om, at vi skulle have et valg, for at det ærede medlem kunne få lejlighed til at kalde mandskab til til gennemførelse af kildeskatten, så lyder det alt for godt til at være sandt, og det er det nok heller ikke. Når det kommer til stykket, er det vel ikke det ærede medlems mening, at vi skal klare sagen på den måde, for så kan vi jo gøre denne første behandling meget kort. Hvis det ærede medlem hr. Peter Nielsen vil konstatere, at der, såfremt der ikke opnås parlamentarisk tilslutning til regeringsforslaget, skal udskrives valg, kan vi jo meget hurtigt få afsluttet denne behandling.

Men uanset om det ærede medlem får kaldt mandskab til eller ikke, er der alligevel ingen, der venter lovforslaget gennemført; det kan befolkningen glæde sig over, og regeringen kan vel egentlig også glæde sig over, at det høje ting ikke slutter sig til finansministerens forslag. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister: hvad ville ministeren egentlig gøre, hvis der var et parlamentarisk flertal for forslaget og den højtærede minister så skulle sætte bestemmelserne i kraft meget hurtigt?

Det fremgår af den oprindelige fremsæt-